

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa E. J.
przeciwko M. J.
o zachowek,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 13 października 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy w K. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 66 647,86 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2013 r. tytułem zachowku po dziadku powódki i umorzył postępowanie co do kwoty 22 239,14 zł.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji pozwanego, uchylił wyrok Sądu pierwszej instancji odnośnie kwoty 16 396,66 zł, umorzył postępowanie w tym zakresie, zmienił ten wyrok przez zasądzenie ustawowych odsetek od kwoty 50 257,20 zł od dnia 1 marca 2014 r., oddalił powództwo i apelację pozwanego w pozostałej części.

Pozwany w skardze kasacyjnej oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 50 251,20 zł. Zakwestionował niezaliczenie na poczet zachowku należnego powódce darowizny uczynionej przez spadkodawcę na rzecz jej matki B. J. (wstępnej uprawnionej) oraz doliczenie do substratu spadku darowizny otrzymanej od spadkodawcy przez ojca jej ojca (syna spadkodawcy).

Darowizna uczyniona przez spadkodawcę na rzecz rodziców powódki obejmowała udział w nieruchomości w rozmiarze po % dla każdego z nich. Wartość tej nieruchomości ustalona została na podstawie opinii biegłej na 85 659 zł, a zatem udział każdego z rodziców miał wartość 21 414,75 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wartość przedmiotu zaskarżenia podana w skardze kasacyjnej podlega sprawdzeniu zarówno przez Sąd Najwyższy, jak i sąd drugiej instancji i zweryfikowaniu na podstawie akt sprawy przy odpowiednim zastosowaniu przepisów art. 19-24 i art. 25 w związku z art. 368 § 2 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 1997 r., II CKN 47/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 180; z dnia 20 października 2010 r., III CZ 42/10; z dnia 2 lutego 2011 r., II CZ 197/10; z dnia 18 listopada 2015 r., IV CZ 52/15, niepublikowane). Przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia jest pokrzywdzenie orzeczeniem (gravamen), co przekonująco wyrażone zostało w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13 (OSNC 2014, nr 11, poz. 108). Sąd Najwyższy wskazał, że w ścisłym związku z tym pokrzywdzeniem pozostaje uzależnienie dopuszczalności środka zaskarżenia od tego, aby został osiągnięty określony próg wartości przedmiotu zaskarżenia. Oznacza to, że w części, w jakiej orzeczenie nie jest niekorzystne dla skarżącego, skarga kasacyjna jest wyłączona, z uwagi na brak pokrzywdzenia.

Z treści skargi kasacyjnej wynika, że pozwany kwestionuje zakres przyznanego powódce świadczenia w odniesieniu do wartości udziału w nieruchomości rodziców powódki, z uwagi na powiększenie substratu spadku wartością udziału jej ojca i niezaliczenie na zachówek udziału matki. Łącznie zatem obejmuje to kwotę 42 829, 50 zł, nie zaś całą kwotę objętą wyrokiem Sądu

Apelacyjnego. Pokrzywdzeniem zatem objęta jest kwota niższa od wskazanej w art. 398² § 1 k.p.c. jako próg dopuszczalności zaskarżenia w art. 398² § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn skarga kasacyjna jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.